

AGÈNCIA CATALANA DE L'AIGUA

ANUNCI

d'informació pública del Pla de gestió del districte de conca fluvial de Catalunya.

Se sotmet a informació pública el projecte de Decret d'aprovació del Pla de gestió del districte de conca fluvial de Catalunya que es publica annex. La proposta íntegra de Pla de gestió del districte de conca fluvial de Catalunya és a disposició de les persones interessades a l'Agència Catalana de l'Aigua (c. Provença, 204-208, 08036 Barcelona); a les demarcacions de l'Agència Catalana de l'Aigua de Girona (c. Ciutadans, 11, 17004, Girona), de Tordera-Besòs i Llobregat-Foix (c. Provença, 260, 08008, Barcelona), de Tarragona (rbla. Nova, 50, 43004, Tarragona, i c. Boule, 1, 43201, Reus), de Lleida (av. Alcalde Areny, 24, 25002, Lleida) i de les Terres de l'Ebre (c. Àngel, 6, 43500 Tortosa); a la seu del Departament de Medi Ambient i Habitatge (av. Diagonal 523–525, 08029 Barcelona), i als serveis territorials del Departament de Medi Ambient i Habitatge de Barcelona (Travessera de Gràcia, 56, 08006 Barcelona), a Girona (c. Ultònia, 10-12, 17002 Girona), a Tarragona (c. Cardenal Vidal i Barraquer, 12-14, 43005 Tarragona), a Lleida (rda. Sant Martí, 2-6, 25006 Lleida) i a les Terres de l'Ebre (c. Burgos, 17, baixos, 43870 Amposta), o bé a la pàgina web de l'Agència Catalana de l'Aigua (l'Agència/legislació) i a la pàgina web del Departament de Medi Ambient i Habitatge perquè puguin presentar les alegacions oportunes en el termini de sis mesos a comptar de l'endemà de la data de publicació d'aquest Anunci al DOGC.

Barcelona, 2 de desembre de 2009

MANUEL HERNÁNDEZ I CARRERAS
Director

ANNEX

Projecte de Decret/2010, de ... de d'aprovació del Pla de Gestió del Districte de conca hidrogràfica o fluvial de Catalunya

La proposta de Pla de Gestió del Districte de Conca Hidrogràfica o Fluvial de Catalunya, s'elabora per tal de donar compliment al mandat establert en els articles 18, 20 i 21 del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret Legislatiu 3/2003, de 4 de novembre; 40 a 43 del Text refós de la Llei d'aigües, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol; 2, 12 i següents del Reglament de la planificació hidrològica, aprovat per Decret 380/2006, de 10 d'octubre; i els articles 4 i següents del Reglament de la planificació hidrològica estatal, aprovat per Reial Decret 907/2007, de 6 de juliol.

Les esmentades disposicions incorporen a l'ordenament estatal i autonòmic la Directiva 2000/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües.

Tots aquests preceptes estableixen el deure de les autoritats competents en cada àmbit, d'elaborar i donar compliment a una planificació del cicle de l'aigua amb objecte d'assolir els objectius ambientals que estableix l'article 4 de la Directiva 2000/60/CE i que poden resumir-se com l'assoliment d'un bon estat de les masses d'aigua. El sistema de planificació establert en la Directiva, es troba presidit per el Pla de Gestió de la Demarcació Hidrogràfica, que integra i aglutina el contingut de la resta d'instruments de la planificació hidrològica com són el programa de segui-

ment i control, el programa de mesures i els plans i programes de gestió específics. La regulació del contingut del Pla de Gestió del Districte de Conca Hidrogràfica o Fluvial de Catalunya es conté a l'annex VII de la Directiva 2000/60/CE, a l'article 13 del Reglament de la planificació hidrològica de Catalunya i a l'article 42 del Text refós de la Llei d'aigües. El Pla de Gestió del Districte de Conca es configura en la vigent normativa sectorial comunitària, estatal i autonòmica com a l'instrument essencial per a assolir els objectius proclamats en l'article 19 del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya.

En concret, el Pla de Gestió del Districte de Conca Hidrogràfica o Fluvial de Catalunya, de conformitat amb l'article 13 del Reglament de la planificació hidrològica català, consta d'una diagnosi de la situació i de les principals pressions que incideixen sobre les masses d'aigua del Districte de Conca, elaborada a partir dels estudis previs i dels resultats obtinguts de l'aplicació de les previsions del Programa de seguiment i control, un resum de l'anàlisi econòmica de l'aigua, un resum de les mesures contingudes en el Programa de mesures, un registre dels plans i programes de gestió específics, un resum de les mesures d'informació pública i de consulta adoptades, un llistat de les autoritats competents i una referència als punts de contacte i dels procediments per a obtenir informació al respecte.

El procediment específic d'elaboració i d'aprovació del Pla de Gestió del Districte de Conca hidrogràfica o fluvial de Catalunya és el previst en el Reglament de la planificació hidrològica català.

L'article 15.5 d'aquest Reglament de la planificació hidrològica estableix que correspon al Govern l'aprovació mitjançant Decret del Pla de Gestió del Districte de Conca Hidrogràfica o Fluvial de Catalunya, en exercici de la competència exclusiva que estableix l'article 117.1.b. de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Per tant, en compliment del mandat establert en els esmentats articles 18, 20 i 21 del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i 40 a 43 del Text refós de la Llei d'aigües.

Atès l'informe preceptiu i determinant del Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí que preveu l'article 15.4. del Reglament de la planificació hidrològica, a proposta del Conseller de Medi Ambient i Habitatge,

DECRETO:

Article únic

S'aprova el Pla de Gestió del Districte de Conca Hidrogràfica o Fluvial de Catalunya les determinacions normatives del qual s'adjunten en annex.

DISPOSICIÓ FINAL PRIMERA

Es deixa sense aplicació a Catalunya el Pla Hidrològic de les conques internes de Catalunya, aprovat per Reial Decret 1664/1998, de 24 de juliol, pel qual s'aproven els Plans Hidrològics de conca.

DISPOSICIÓ FINAL SEGONA

El contingut íntegre del Pla de Gestió del Districte de Conca Hidrogràfica o Fluvial de Catalunya es pot consultar a la pàgina web del Departament de Medi Ambient i Habitatge.

Barcelona, ... de ... de 2010

José Montilla Aguilera
President de la Generalitat de Catalunya

Francesc Baltasar i Albesa
Conseller de Medi Ambient i Habitatge

ANNEX

Determinacions normatives del Pla de Gestió del Districte de Conca Hidrogràfica i Fluvial de Catalunya

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1

Objecte

1.El Pla de gestió del districte de conca hidrogràfica o fluvial de Catalunya és l'instrument de la planificació hidrològica que estableix les accions i les mesures necessàries per assolir els objectius de la planificació hidrològica del districte de conca fluvial de Catalunya i concreta per a les diverses masses d'aigua els objectius ambientals definits als articles 92-bis del Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, d'aprovació del text refós de la Llei d'aigües i a l'article 19 del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, d'aprovació del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya.

2.Aquest Pla es formula de conformitat amb l'establert al Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, així com al Reglament de la planificació hidrològica, aprovat pel Decret legislatiu 380/2006, de 10 d'octubre.

Article 2

Documents que integren el pla

1.El contingut del Pla de gestió és l'establert a l'article 42 del Text refós de la Llei d'aigües, a l'article 13 del Reglament de la planificació hidrològica, aprovat per Decret 380/2006, de 10 d'octubre, i a l'article 4 del Reglament de la planificació hidrològica, aprovat pel Reial decret 907/2007, de 6 de juliol.

2.En els termes establerts a l'article 24 del Text refós en matèria d'aigües de Catalunya, el Pla de gestió es complementa amb els plans i programes següents:

- a) Programa de sanejament d'aigües residuals urbanes 2005, aprovat per Acord del Govern de 20 de juny de 2006.
- b) Pla sectorial de cabals de manteniment, aprovat per Acord del Govern de 4 de juliol de 2006.
- c) Altres plans i programes de gestió específics que s'aprovin.

3.L'Agència Catalana de l'Aigua pot aprovar normes d'explotació i instruccions tècniques per al correcte aconseguint dels objectius de la planificació.

Article 3

Definicions

Als efectes del present pla s'entén per:

1.Aigües continentals: totes les aigües estancades o corrents de la superfície del sòl i totes les aigües subterrànies situades cap a terra des de la línia que serveix de base per mesurar l'amplada de les aigües territorials.

2.Aigües costaneres: les aigües superficials situades cap a terra des d'una línia la totalitat de punts de la qual es troba a una distància d'una milla nàutica mar endins des del punt més pròxim de la línia de base que serveix per mesurar l'amplada de les aigües territorials i que s'estenen, en el seu cas, fins el límit exterior de les aigües de transició.

3. Aigües de transició: masses d'aigua superficial properes a la desembocadura dels rius que són parcialment salines com a conseqüència de la seva proximitat a les aigües costaneres, però que reben una notable influència de fluxos d'aigua dolça.

4. Aigües subterrànies: totes les aigües que es troben sota la superfície del sòl a la zona de saturació i en contacte directe amb el sòl o el subsòl.

5. Aigües superficials: aigües continentals i les costaneres associades, excepte les subterrànies.

6. Aqüicultura: conjunt d'activitats i tècniques de cultiu d'espècies aquàtiques.

7. Aqüífer: una o més capes subterrànies de roca o d'altres estrats geològics que tenen la suficient porositat i permeabilitat per permetre ja sigui un flux significatiu d'aigües subterrànies o l'extracció de quantitats significatives d'aigües subterrànies.

8. Bon estat de les aigües subterrànies: l'estat assolit per una massa d'aigua subterrània quan tant el seu estat quantitatiu com el seu estat químic són, almenys, bons.

9. Bon estat ecològic: l'estat d'una massa d'aigua superficial els indicadors de qualitat biològics de la qual, mostren valors baixos de distorsió causada per l'activitat humana, desviant-se només lleugerament dels valors normalment associats a condicions inalterades en el tipus de massa corresponent. Els indicadors hidromorfològics són coherents amb la consecució d'aquests valors i els indicadors fisicoquímics es troben dins dels rangs dels valors que garanteixen el funcionament de l'ecosistema específic del tipus i la consecució dels valors dels indicadors biològics especificats anteriorment. A més, les concentracions de contaminants no superen les normes establertes.

10. Bon estat quantitatiu de les aigües subterrànies: el nivell piezomètric de la massa d'aigua tal que la taxa mitjana d'extracció no supera els recursos i reserves disponibles d'aigües subterrànies en cicles plurianuals.

11. Bon estat químic de les aigües subterrànies: l'estat químic assolit per una massa d'aigua subterrània que no presenta alteració en relació a la que tindria en estat d'equilibri geoquímic amb el medi geològic que la conté, i que ni per salinització ni altres intrusions, supera les normes de qualitat aplicables, no dona lloc a afeccions de l'estat ecològic o qualitat química de les aigües superficials associades, ni difereix significativament de l'estat de referència.

12. Bon estat químic de les aigües superficials: l'estat químic necessari per assolir els objectius mediambientals per a les aigües superficials, de tal manera que les concentracions de contaminants no superin les normes de qualitat mediambientals establertes en la vigent normativa.

13. Bon potencial ecològic: l'estat assolit per una massa d'aigua superficial quan tant el seu potencial ecològic com el seu estat químic són, almenys, bons.

14. Cabal de manteniment: és el valor de cabal o flux d'aigua que circula per una massa d'aigua permanent o temporal, i que contribueix a aconseguir el bon estat en el cas de les masses d'aigua naturals, o bon potencial ecològic en el cas de les masses d'aigua fortament modificades o artificials. Aquest cabal ha de permetre, la vida piscícola que de manera natural habita o podria habitar la massa d'aigua, i també el sosteniment de la vegetació de ribera associada.

15. Conca hidrogràfica: la zona terrestre a partir de la qual tot l'escolament superficial flueix a través d'una sèrie de corrents, rius i, eventualment, llacs fins al mar per una única desembocadura, estuari o delta, i les aigües subterrànies i costaneres associades.

16. Connectivitat fluvial: qualitat del medi fluvial i dels espais associats (ribes, riberes i zones humides adjacents) que, a més del cabal circulant, permet el moviment i la dispersió dels organismes, així com el manteniment dels processos ecològics i dels fluxos que els caracteritzen (aigua, matèria, sediments, gens, etc.).

17. Connector fluvial: tipus específic d'infraestructura o acció que es duu a terme a l'entorn d'un espai fluvial, i que permet o millora la connectivitat fluvial.

18. Demanda d'aigua: volum d'aigua, en quantitat i qualitat, que els usuaris estan disposats adquirir per satisfer un determinat objectiu de producció o consum.

Aquest volum serà funció de factors com el preu dels serveis, el nivell de renda, el tipus d'activitat, la tecnologia o d'altres.

19. Espai fluvial: la zona ocupada per la llera pública i els terrenys de titularitat privada o pública que l'envolten i que integren el corredor biològic associat al riu, la vegetació de ribera i la zona inundable.

Als efectes de la delimitació de l'espai fluvial i la consegüent determinació dels usos admesos en cada zona pel planejament urbanístic, s'entén per :

a) Zona fluvial: la part de la zona inundable que inclou la llera del riu i les seves riberes i que la planificació d'espais fluvials delimita a partir de l'avinguda per al període de retorn de 10 anys, tenint en compte els requeriments hidràulics, morfològics i ambientals i respectant la seva continuïtat.

b) Zona de sistema hídric: la part de la zona inundable que la planificació d'espais fluvials delimita a partir de l'avinguda per al període de retorn de 100 anys, tenint en compte els requeriments hidràulics, morfològics i ambientals i respectant la seva continuïtat.

c) Zona inundable: la constituïda per la llera dels rius i rieres i per les franges de terreny vinculades a la preservació del règim de corrents i de les planes d'inundació per episodis extraordinaris, delimitada d'acord amb l'avinguda per al període de retorn de 500 anys.

20. Espècie exòtica/espècie al·lòctona: una espècie, subespècie o taxó de jerarquia inferior que ha estat introduït fora de la seva àrea de distribució natural, passada o present. Inclou qualsevol de les seves parts, gàmetes, llavors, ous o propàguls capaços de sobreviure i, consegüentment, reproduir-se. Aquesta definició comprèn espècies que han estat introduïdes en una regió o conca diferent dins del mateix país (també conegudes com a espècies translocades). Igualment inclou espècies que han vist afavorida la seva dispersió (fora de la seva àrea de distribució natural) a causa de la construcció d'infraestructures.

21. Espècie exòtica invasora: una espècie exòtica que, en ser introduïda i dispersar-se a l'ecosistema, esdevé un agent de canvi, amenaçant la diversitat biològica i/o generant impactes ambientals o socioeconòmics.

22. Estat de les aigües subterrànies: l'expressió general de l'estat d'una massa d'aigua subterrània, determinat pel pitjor valor del seu estat quantitatiu i del seu estat químic.

23. Estat de les aigües superficials: l'expressió general de l'estat d'una massa d'aigua superficial, determinat pel pitjor valor del seu estat ecològic i del seu estat químic.

24. Estat ecològic: una expressió de la qualitat de l'estructura i el funcionament dels ecosistemes aquàtics associats a les aigües superficials. Té en compte la naturalesa fisicoquímica de l'aigua i els sediments, les característiques del flux de l'aigua i l'estructura física de la massa d'aigua, però se centra en la condició dels elements biològics de l'ecosistema.

25. Estat quantitatiu de les aigües subterrànies: una expressió del grau en què afecten a una massa d'aigua subterrània les extraccions o detraccions.

26. Llac/estany: una massa natural d'aigua superficial estancada.

27. Mal estat quantitatiu de les aigües subterrànies: l'estat quantitatiu assolit per una massa d'aigua subterrània, inferior a l'objectiu establert.

28. Mal estat químic de les aigües subterrànies: l'estat qualitatiu assolit per una massa d'aigua subterrània, inferior a l'objectiu establert.

29. Massa d'aigua artificial: una massa d'aigua superficial creada per l'activitat humana.

30. Massa d'aigua fortament modificada: una massa d'aigua superficial que, com a conseqüència d'alteracions físiques produïdes per l'activitat humana, ha experimentat un canvi substancial en la seva naturalesa, designada com a tal per l'Administració competent de conformitat amb el que estableix la legislació.

31. Massa d'aigua subterrània: un volum clarament diferenciat d'aigües subterrànies en un aqüífer o aqüífers.

32. Massa d'aigua superficial: una part diferenciada i significativa d'aigua superficial, com un llac, un embassament, una zona humida, un corrent, riu o canal, part d'un corrent, riu o canal, unes aigües de transició o un tram d'aigües costeres.

33. Màxim potencial ecològic: l'estat d'una massa d'aigua molt modificada o artificial els indicadors de qualitat biològica pertinents de la qual reflecteixen, en la mesura del possible, els corresponents al tipus de massa d'aigua superficial més estretament comparable, ateses les condicions físiques resultants de les característiques artificials o molt modificades de la massa d'aigua.

34. Molt bon estat ecològic: l'estat d'una massa d'aigua superficial els indicadors de qualitat biològica de la qual mostren valors normalment associats al tipus de massa en condicions inalterades de referència, o una lleugera desviació sobre aquesta.

A més, no existeixen alteracions antropogèniques dels valors dels indicadors hidromorfològics i fisicoquímics corresponents al tipus de massa d'aigua superficial, o existeixen alteracions de molt escassa importància.

35. Perímetre de protecció de captacions: contorn que delimita una superfície a l'entorn d'un punt o punts de captació d'aigües subterrànies que són explotades per a usos d'abastament de població, domèstics o similars, determinada en funció de les característiques de la captació i de l'aquífer, dins de la qual s'estableixen limitacions a les activitats a desenvolupar-hi amb l'objecte d'impedir l'alteració de la qualitat i quantitat de les aigües.

36. Plans de mesures mínimes: estudis tècnics de detall que, tenint present el conjunt del sistema de sanejament-medi, defineixen les bones pràctiques i actuacions bàsiques per tal de maximitzar el transport de cabals cap a les estacions de depuració d'aigües residuals i reduir l'impacte de les descàrregues dels sistemes de sanejament en temps de pluja.

37. Plans directores integrals de sanejament: estudis tècnics de detall que, tenint present el conjunt del sistema de sanejament-medi, defineixen i pressuposten les actuacions per reduir l'impacte de les descàrregues dels sistemes de sanejament en temps de pluja. Aquests estudis es basen en la modelització de la xarxa de sanejament i dels medis receptors, i contemplen una diagnosi de l'estat actual i una prognosi dels resultats esperats amb les actuacions planificades.

38. Potencial ecològic: una expressió de la qualitat de l'estructura de les masses d'aigua molt modificades i artificials associades a les aigües superficials. Té en compte el funcionament del sistema comparat amb una de les categories de masses d'aigua superficials definides que més se li assembli, i la naturalesa fisicoquímica de l'aigua i els sediments, les característiques del flux de l'aigua i l'estructura física de la massa d'aigua, centrant-se en la condició dels elements biològics de l'ecosistema.

39. Pressió significativa: pressió que supera un llindar definit a partir del qual es pot posar en risc el compliment dels objectius mediambientals en una massa d'aigua.

40. Recàrrega d'aquífers: concepte que engloba totes les entrades d'aigua als aquífers, i que pot referir-se a la recàrrega natural (sense cap influència antròpica), induïda (si s'incrementa o s'afavoreix de forma indirecta) i artificial o programada (quan es realitza de forma intencionada per assolir un objectiu concret). Aquesta última s'anomena gestió de la recàrrega d'aquífers.

41. Recursos disponibles d'aigua subterrània: valor mig interanual de la taxa de recàrrega total de la massa d'aigua subterrània, menys les descàrregues naturals en les quals es considerarà el flux interanual requerit per aconseguir els objectius d'estat ecològic de les masses d'aigua superficial associada, per evitar qualsevol disminució significativa a l'estat ecològic de les masses d'aigua esmentades, i qualsevol afecció significativa als ecosistemes terrestres associats.

42. Riu: massa d'aigua continental que flueix de forma contínua o discontinua en la seva major part sobre la superfície del sòl, però que pot fluir sota terra en part del seu curs.

43. Serveis relacionats amb l'aigua: totes les activitats relacionades amb la gestió de les aigües que possibiliten la seva utilització, tals com l'extracció, la

dessalinització, l'emmagatzematge, la conducció, la regeneració, el tractament i la distribució d'aigües superficials o subterrànies, i també la recollida i la depuració d'aigües residuals, que aboquen posteriorment a les aigües superficials. Igualment, s'entenen com serveis les activitats derivades de la protecció de persones i béns enfront les inundacions.

44. Sistema públic de sanejament d'aigües residuals: el conjunt de béns de domini públic interrelacionats en un tot orgànic, compost per una o més xarxes locals de clavegueram, col·lectors, estacions de bombament, emissaris submarins, estació depuradora d'aigües residuals i altres instal·lacions de sanejament associades, amb l'objecte de recollir, conduir fins a l'estació i sanejar, de manera integrada, les aigües residuals generades en un o més municipis.

45. Subconca: zona terrestre a partir de la qual tota l'escorrentia superficial flueix a través d'una sèrie de corrents, rius i, eventualment llacs, cap a un punt particular d'un curs d'aigua que, generalment és un llac o una confluència.

46. Usos domèstics: els usos particulars que es corresponen amb l'ús de l'aigua per a sanitaris, per a dutxes, per a cuina i menjador, per a rentades de roba i de vaixelles, per a neteges, regs de parcs i jardins, refrigeració i condicionaments domiciliaris sense activitat industrial, i amb d'altres usos de l'aigua que es puguin considerar consums inherents o propis de l'activitat humana no industrial, ni comercial, ni agrícola, ni ramadera.

47. Usos municipals: usos associats a la demanda urbana gestionada per l'administració local per a la correcta prestació dels serveis públics de la seva competència, com l'alimentació de fonts públiques, neteja de carrers i reg de parcs, jardins i camps esportius públics.

48. Zona de barreja: àrea dins d'una massa d'aigua que es troba propera a punts de descàrrega de substàncies prioritàries o perilloses.

49. Zona de salvaguarda: delimitació provisional d'una àrea de protecció especial en l'entorn d'una captació d'abastament d'aigua de consum humà que no disposi de perímetre de protecció per tal de preservar la quantitat i la qualitat de les aigües subterrànies.

CAPÍTOL II

Àmbit territorial i masses d'aigua

Article 4

Àmbit territorial

1. L'àmbit territorial del districte de conca hidrogràfica o fluvial de Catalunya, objecte del present Pla de Gestió, és el delimitat al Decret 31/2009, de 24 de febrer. Formen part del districte les conques i subconques que drenen les aigües superficials cap als rius Muga, Fluvià, Ter, Daró, Tordera, Besòs, Llobregat, Foix, Gaià, Francolí i Riudecanyes, i les de totes les rieres costaneres entre la frontera amb França i la conca del riu Sénia, incloses les conques del Barranc de Sant Pere, al nord de la conca de l'Ebre, i les conques de les rieres del Montsià situades entre les parts baixes de les conques de l'Ebre i de la Sénia.

2. També formen part del districte de conca hidrogràfica o fluvial de Catalunya les masses d'aigua subterrànies i costaneres relacionades a l'annex de l'esmentat decret.

3. Les mesures contingudes en aquest pla que es refereixen a la determinació de la política d'abastament domiciliari i de sanejament, així com les relatives a la intervenció administrativa dels abocaments i de gestió del medi són d'aplicació a tot el territori de Catalunya.

Article 5

Masses d'aigua superficial

1. Es defineixen un total de 347 masses d'aigua superficial, de les quals 248

pertanyen a la categoria de riu, 13 a embassaments (rius fortament modificats), 28 a estanys (inclouen 27 zones humides), 25 a aigües de transició i 33 a aigües costaneres.

2. De la totalitat de les masses d'aigua superficial, 78 es consideren fortament modificades, corresponent 69 a rius, 1 a estanys, 3 a aigües de transició i 5 a aigües costaneres. No s'identifica cap massa d'aigua artificial en l'àmbit del present pla.

3. La relació d'aquestes masses d'aigua, les condicions de referència per a la determinació del seu estat i la metodologia emprada per a la seva caracterització es recullen als annexes I (masses d'aigua naturals) i II (masses d'aigua fortament modificades).

Article 6

Masses d'aigua subterrànies

1. Es delimiten 39 masses d'aigua subterrànies associades al districte de conca fluvial de Catalunya.

2. La relació d'aquestes masses d'aigua, la metodologia emprada per a la seva caracterització i els resultats de la seva caracterització addicional es recullen a l'annex III, així com al llistat d'aquífers inclosos al districte de conca fluvial de Catalunya.

Article 7

Sistemes de gestió

D'acord amb el que es disposa a l'article 12.3 del Reglament de planificació hidrològica aprovat per Decret 380/2006, de 10 d'octubre, es designen les zones o sistemes de gestió següents:

1. Sistema de la Muga, configurat per la conca hidrogràfica de la Muga i les petites conques litorals veïnes, Rieres del Cap de Creus, la Mugueta o Rec Madral i el Rec Sirvent.

2. Sistema del Fluvià, configurat per la conca hidrogràfica del riu Fluvià.

3. Sistema Ter-Llobregat, format per les conques dels rius Ter, Daró, Llobregat, la Tordera, el Besòs, el Foix i les seves rieres litorals.

4. Sistema Sud, format per les conques dels rius Gaià, Francolí i Riudecanyes, i també per les rieres litorals tarragonines i de les Terres de l'Ebre.

CAPÍTOL III

Zones protegides

Article 8

Règim de protecció especial

1. Són zones i masses d'aigua de protecció especial les que es relacionen en l'annex XV, fent esment de la norma sectorial o instrument de declaració i de les mesures de protecció i les restriccions d'ús que els són d'aplicació.

2. Les zones i masses d'aigua de protecció especial es classifiquen en:

a) Zones dins les masses d'aigua en les que es realitzen captacions d'aigua destinada a consum humà amb un volum d'extracció superior a 10 m³/dia o que s'usen per a subministrament de més de 50 persones.

b) Zones dins les masses d'aigua que es pretenen destinar a la captació d'aigua per al consum humà amb un volum d'extracció superior a 10 m³/dia o per al subministrament de més de 50 persones..

c) Zones dins les masses d'aigua destinades a la protecció d'espècies aquàtiques significatives des del punt de vista econòmic.

d) Massa d'aigua destinades a l'ús recreatiu, incloses les zones declarades aigües de bany.

e) Zones vulnerables segons la Directiva CE 91/676, relativa a la protecció de les aigües contra la contaminació produïda per nitrats utilitzats en l'agricultura.

- f) Zones sensibles segons la Directiva CE 91/271, sobre el tractament de les aigües residuals urbanes.
 - g) Zones designades per a la protecció d'hàbitats o espècies.
 - h) Reserves naturals fluvials.
 - i) Zones incloses dins els perímetres de protecció d'aigües minerals i termals.
 - j) Masses d'aigua subterrània i zones de recàrrega.
3. En les reserves naturals fluvials relacionades a l'annex XV.6 no s'admet amb caràcter general la realització de cap activitat que pugui comportar el seu deteriorament, sens perjudici de la resta de restriccions específiques que s'estableixin en les normes i instruments que els són d'aplicació. Qualsevol nova activitat o infraestructura, o ampliació de les existents, que es pretengui efectuar en una reserva natural fluvial exigeix l'informe preceptiu de l'Agència Catalana de l'Aigua.
4. Als efectes de valorar la pressió significativa sobre els trams fluvials definits com a reserves naturals fluvials no es consideren com a pressions significatives l'abastament destinat a l'ús urbà ni els altres usos i activitats antròpiques que resultin compatibles amb el molt bon estat ecològic i bon estat químic de la reserva.

CAPÍTOL IV

Objectius ambientals

Article 9

Objectius de la planificació

Els objectius de la planificació hidrològica es concreten en:

- a) Objectius generals, que s'indiquen als articles 11, 12 i 13, i que es despleguen i concreten a l'annex XVI i a l'apèndix XVI.A.1: masses d'aigua superficial (naturals i fortament modificades) i masses d'aigua subterrània. Aquests objectius generals es tindran en compte en l'autorització de noves activitats o en la modificació d'aquestes, i en la concessió de nous usos sobre el domini públic hidràulic o modificacions d'aquestes, per evitar malmetre l'assoliment del bon estat o bon potencial de les masses d'aigua. Per a l'assoliment dels objectius generals de les masses d'aigua, on actualment aquests no s'assoleixen, dins del present Pla es determinen les masses d'aigua en les quals es demanen pròrrogues degudament justificades, que ajornen l'assoliment dels objectius generals més enllà dels terminis del present Pla, i fins i tot, si finalment es demostra la impossibilitat del seu assoliment, la reducció d'aquests objectius en futures revisions del pla.
- b) Objectius específics, que contempen les pròrrogues abans indicades i que es concreten a l'article 14.

Article 10

Objectius generals de les masses d'aigua superficials naturals

1. L'objectiu ambiental a assolir per les masses d'aigua superficials naturals és el bon estat (bon estat químic i bon estat ecològic), llevat que aquestes gaudeixen d'un nivell superior de qualitat, en el qual cas s'aplicarà el principi de no deteriorament. Aquest objectiu es concreta per a cada massa a l'annex XVI.1.1.
2. Els indicadors de qualitat que han de permetre valorar l'assoliment de l'objectiu ambiental per a cada categoria de massa d'aigua superficial natural s'estableixen a l'annex XVI.1.1.

Article 11

Objectius generals de les masses d'aigua superficials fortament modificades

1. Les masses d'aigua superficial fortament modificades han d'assolir el bon estat químic i el bon potencial ecològic. Aquests objectius es concreten per a cada massa a l'annex XVI.1.2.
2. Els indicadors de qualitat per a cada categoria de massa d'aigua superficial fortament modificada s'expliciten a l'annex XVI.1.2.

Article 12*Objectius generals de les masses d'aigua subterrània*

1. L'objectiu general per a les masses d'aigua subterrània és el bon estat, determinat a partir de l'assoliment del bon estat químic i del bon estat quantitatiu, en els termes contemplats a l'annex XVI.1.3.

2. Els indicadors de qualitat s'expliciten a l'annex XVI.1.3.

Article 13*Objectius de les zones protegides*

Els objectius ambientals de les zones protegides s'expliciten a l'annex XVI.1.4 i taules adjuntes. Els paràmetres de control s'indiquen al capítol 6.

Article 14*Objectius del present pla*

1. Els objectius d'aquest pla es detallen a l'apèndix XVI.A.1 de l'annex XVI. Aquests objectius inclouen els objectius generals de les masses d'aigua excepte aquelles masses d'aigua en què es demanen pròrrogues per al seu compliment.

2. Els objectius ambientals establerts als articles precedents han de ser assolits abans del 22 de desembre de 2015. No obstant això, de conformitat amb el que estableix la vigent normativa, es preveu la pròrroga d'aquest termini a posteriors edicions del pla per a les següents masses d'aigua:

a) Masses d'aigua on les actuacions necessàries per resoldre les mancances en el sanejament no estan previstes a l'escenari de planificació 2009-2015 (21 masses d'aigua rius i 2 aigües costaneres).

b) Masses d'aigua que presenten poca capacitat de dilució dels abocaments d'aigües depurades que reben (47 masses d'aigua rius i 2 aigües subterrànies).

c) Masses d'aigua afectades per contaminació d'origen industrial (6 masses d'aigua rius i 6 aigües subterrànies).

d) Masses d'aigua que reben descàrregues dels sistemes de sanejament en temps de pluja (27 masses d'aigua rius).

e) Masses d'aigua afectades per contaminació difusa d'origen agrari (39 masses d'aigua rius, 12 estanys, 3 aigües de transició i 13 aigües subterrànies).

f) Masses d'aigua amb alteracions hidromorfològiques (1 massa d'aigua riu, 10 estanys i 8 aigües de transició).

g) Masses d'aigua afectades per contaminació associada a la presència d'un gran port (2 masses d'aigua costaneres).

h) Masses d'aigua sobre les quals no es té encara el coneixement tècnic suficient per identificar tots els factors que incideixen en el seu deteriorament (15 masses d'aigua rius, 4 estanys, 5 aigües de transició, 14 aigües costaneres i 1 aigües subterrànies).

i) Masses d'aigua les condicions de les quals requereixen més temps per assolir els objectius establerts (1 massa d'aigües costaneres i 17 aigües subterrànies).

j) Masses d'aigua afectades per la contaminació associada a la presència de runams salins (10 masses d'aigua rius i 1 aigües subterrànies).

3. Les masses d'aigua indicades a l'apartat anterior i els motius que justifiquen la pròrroga prevista es concreten, per a cada cas, a l'annex XVI.2.

Article 15*Zones de barreja*

Es designen zones de barreja l'entorn immediat dels punts d'abocament amb presència de substàncies prioritàries o perilloses, delimitant com a tals zones i per a cada punt d'abocament en aigües costaneres, un cercle amb centre en el punt d'abocament i amb un radi mínim de 50 metres. En el cas dels rius, la zona de barreja compren els 50 metres de llera situats aigües avall del punt d'abocament.

Article 16

Deteriorament temporal de les masses d'aigua

1. Es pot admetre el deteriorament temporal de l'estat de les masses d'aigua quan sigui a causa de la concurrència de causes naturals o de força major, que siguin excepcionals i no s'hagin pogut preveure raonablement com:

- a) Inundacions.
 - b) Incendis forestals.
 - c) Sequeres.
 - d) Temporals de mar.
 - e) Accidents.
 - e.1 Accidents de transport terrestre.
 - e.2 Accidents de transport marítim.
 - e.3 Accidents en infraestructures de transport.
 - e.4 Accidents en indústries, centrals nuclears, infraestructures de sanejament i altres instal·lacions.
 - e.5 Accidents en dipòsits d'emmagatzematge de residus i de productes industrials.
 - f) Altres supòsits com els atemptats terroristes.
2. Les condicions que s'han de donar per tal de poder declarar que les circumstàncies del deteriorament són imprevisibles o excepcionals s'especifiquen al capítol 7.4 del present pla.
3. Les mesures que s'han d'adoptar quan concorrin aquestes circumstàncies excepcionals són les definides a l'indicat capítol 7.4.

Article 17

Condicions per a noves modificacions o alteracions

1. Durant el període de vigència del Pla es poden admetre noves modificacions de les característiques de les masses d'aigua encara que aquestes suposin que no s'assoleixen els objectius ambientals, sempre i quan s'adoptin les mesures factibles per pal·liar els efectes adversos en l'estat de les esmentades masses i que les modificacions es justifiquin en motius d'interès públic superior com beneficis per a la salut pública, el manteniment de la seguretat humana o el desenvolupament sostenible, que no puguin ésser assolits per altres mitjans que constitueixin una opció ambiental significativament millor per motius de viabilitat tècnica o despeses desproporcionades.

2. Les modificacions a què es refereix el punt anterior poden derivar-se de les següents tipologies d'activitats:

- a) Activitats d'implantació directa al riu.
 - a.1 Infraestructures de regulació per aprofitament d'aigua
 - a.2 Infraestructures per a la prevenció d'inundacions
- b) Desenvolupament econòmic i social.
 - b.1 Infraestructures de producció d'energia
 - b.2 Infraestructures vinculades al desenvolupament: aeroports, centres educatius, hospitals...
- c) Creació de xarxes i activitats estratègiques.
 - c.1 Xarxes viàries: carreteres, ferrocarrils, tren alta velocitat...
 - c.2 Xarxes de serveis: energia elèctrica, aigua, telecomunicacions...
- d) Infraestructures de protecció de la costa.
- e) Altres activitats de rellevància anàloga.

CAPÍTOL V

Cabals de manteniment

Article 18

Règim ordinari dels cabals de manteniment

El règim de cabals de manteniment per a condicions de normalitat hidrològica, és el determinat al Pla sectorial de cabals de manteniment aprovat pel Govern.

L'aprovació dels plans zonals s'ha de completar abans de la fi de l'any 2015. L'efectiva implantació del règim de cabals de manteniment en les concessions preexistents es realitzarà de forma progressiva, mitjançant la redacció i l'aprovació dels plans zonals i la corresponent actuació administrativa.

Article 19

Control del règim de cabals de manteniment

Els titulars de concessions en les que s'estableixi l'obligació de respectar un cabal de manteniment, han d'instal·lar en les seves captacions sistemes de control per garantir el seu compliment a requeriment de l'Agència Catalana de l'Aigua. Així mateix, han de garantir el correcte manteniment dels sistemes i facilitar l'accés a la inspecció competent per al corresponent control.

Article 20

Connectivitat fluvial

Les infraestructures que dificultin la mobilitat de les espècies aquícoles i el compliment del seu cicle biològic han de ser adaptades adequadament per tal de millorar la connectivitat fluvial. En el cas que s'instal·lin connectors fluvials, la totalitat o part del cabal de manteniment s'alliberarà a través d'aquests. L'Agència Catalana de l'Aigua estableix mitjançant el desenvolupament del Programa de mesures els criteris de prioritat en l'actuació d'implantació i requeriments dels connectors fluvials.

CAPÍTOL VI

Usos de l'aigua i dotacions

Article 21

Usos de l'aigua

Als efectes del present pla es consideren els usos de l'aigua següents:

1. Abastament de població: inclou els usos domèstics dels particulars, de serveis terciaris i de les indústries de baix consum que s'abasten de xarxes municipals i els usos municipals.
2. Usos agraris: inclou els usos destinats a la satisfacció de les necessitats agrònòmiques dels cultius i la ramaderia.
3. Aqüicultura.
4. Usos industrials: inclou l'ús de l'aigua en les activitats i processos de producció industrial en general que no estiguin connectades a la xarxa municipal, i les de gran consum que hi estan connectades, així com les instal·lacions de força motriu.
5. Usos industrials per a la producció d'energia hidroelèctrica.
6. Usos recreatius: inclou els usos que tenen per finalitat principal la satisfacció dels requeriments d'oci.
7. Usos ambientals: inclou els usos que tenen per finalitat la recàrrega d'aqüífers quan aquesta es fa amb entrada d'aigua de manera artificial o programada amb la intenció de regenerar recursos i a la implantació o recuperació de zones humides o aiguamolls.

L'estimació i prognosi dels usos de l'aigua es recullen a l'annex XI.

Article 22

Abastament de població

1. La dotació màxima per a l'abastament de població és d'entre 170 i 260 litres/persona/dia. La dotació concreta es fixa cas per cas en funció de factors com la tipologia d'habitatges, les infraestructures existents o la planificació urbanística.
2. La demanda d'abastament a població es considera satisfeta en un any determinat quan s'acompleixin simultàniament els següents criteris.
 - a) En cap mes de l'any el dèficit superi el 5% de la demanda mensual.
 - b) El dèficit acumulat anual no superi el 2% de la demanda anual.
3. Una demanda urbana es considera correctament satisfeta quan el 100% dels anys de tota la sèrie avaluada estan correctament servits.

Article 23

Usos agraris

1. Les dotacions agrícoles es determinen mitjançant un balanç hídric que té en compte el tipus de cultiu, la sèrie climàtica (meteorologia i evapotranspiració) més representativa de l'àrea (emprant les dades del Servei Meteorològic de Catalunya), l'eficiència de reg i les característiques dels sòls. Es tindrà en consideració també el que estableixin per a cada àmbit els organismes o entitats d'investigació d'activitats agronòmiques, com ara l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries.
2. Amb caràcter general i a manca de dades específiques que acreditin valors diferents, les dotacions ramaderes a adoptar són les indicades a l'annex XI d'aquest Pla de gestió.
3. Es considera que una demanda agrària s'ha servit correctament en un any determinat quan es compleixen simultàniament els següents dos criteris:
 - a) En cap mes de l'any el dèficit supera el 10% de la demanda mensual.
 - b) El dèficit acumulat anual no supera el 5% de la demanda anual.
4. Una demanda agrària es considera correctament satisfeta quan el 65% dels anys de tota la sèrie avaluada està correctament servit, i a més cap any presenta un dèficit anual superior al 50% de la seva demanda anual.

Article 24

Usos industrials

1. En polígons de nova construcció es parteix d'una dotació orientativa de 30 m³/ha/dia (neta) en indústria global i 10 m³/ha/dia (neta) en indústria logística si no es disposa d'informació desglossada. En cas de conèixer l'activitat, es valora la necessitat en funció de la previsió de producció i de la relació entre ús de l'aigua/producte acabat. En casos de regularitzacions de captacions actives, es tindrà en compte l'evolució dins el consum d'aigua de l'empresa en els anys anteriors i les previsions de creixement i d'implantació de mesures d'estalvi.
2. La garantia de la demanda industrial, estigui o no connectada a la xarxa urbana, no serà superior a l'establerta als apartats 2 i 3 de l'article 22 per als usos urbans.

Article 25

Ordre de preferència d'usos

Amb caràcter general, l'ordre de prioritat d'usos de l'aigua és el següent:

1. Abastament de població.
2. Usos ambientals de recàrrega d'aqüífers i restitució de cabals ambientals promoguts per l'Administració hidràulica.
3. Usos agraris existents.
4. Usos industrials (excepte usos industrials per a la producció d'energia hidro-elèctrica).
5. Nous usos agraris.
 - Ús ramader.
 - Reg de cultius.

6. Usos ambientals no contemplats a l'apartat 2.
7. Usos recreatius.
8. Aqüicultura.
9. Usos industrials per a la producció d'energia hidroelèctrica.
10. Navegació i transport aquàtic.
11. Altres usos.

Article 26

Ordre de preferència d'aprofitaments

1. Dins un mateix ús es consideren preferents els aprofitaments de major utilitat pública o general, i també aquells que introdueixen millores tècniques que comportin un menor consum d'aigua i, entre els del mateix tipus, els que siguin més favorables per a l'estat de les masses d'aigua. Pel que fa al reg de cultius tenen preferència aquells que implementen bones pràctiques agrícoles per a la prevenció de la contaminació difusa i sistemes que millorin l'eficiència del reg.

2. En relació a les concessions per a la reutilització d'aigües regenerades, amb caràcter general i a reserva de les especificitats establertes en relació amb determinades zones o masses d'aigua, s'estableixen les següents prioritats:

- a) Actuacions d'interès general amb millora de la disponibilitat en sistemes deficitaris.
- b) Actuacions d'interès general de caràcter ambiental derivats de la Directiva marc.
- c) Altres actuacions.

CAPÍTOL VII

Balanç, assignació i reserva de recursos

SECCIÓ PRIMERA

Aspectes generals

Article 27

Criteris generals

1. Les actuacions de millora de la disponibilitat i garantia del recurs s'han d'orientar principalment a la garantia de la demanda urbana i dels cabals de manteniment.

2. Cal garantir la reserva d'una fracció dels recursos de fonts pròpies dels municipis connectats a xarxes supramunicipals per a ser explotats en situacions excepcionals de sequera, evitant la sobrecàrrega de les xarxes en alta. A la prognosi de demandes d'aquests municipis els creixements futurs s'assignen a aquestes xarxes, limitant als municipis aïllats els creixements d'extraccions subterrànies.

3. El pla no contempla l'abandonament de cap font de recurs per motius d'afecció a la seva qualitat.

4. En el cas de reutilitzacions de cabals regenerats, es prioritzaran els possibles aprofitaments en funció que els cabals que es deslliurin siguin el més fàcilment aprofitables pels usos urbans.

5. Amb caràcter general i un cop garantida la demanda urbana, els recursos derivats d'una gestió més eficient de l'aigua s'han d'assignar al règim de cabals de manteniment i, en el seu cas, a la millora de les garanties de les demandes consolidades.

6. S'estableixen consignes d'explotació als embassaments dels sistemes regulats i als principals aqüífers per a preservar la garantia dels abastaments urbans quan aquests competeixen amb altres usos. Aquests abastaments urbans de referència, a garantir, correspondran a la fracció que ja descompta els consums sumptuaris de l'aigua.

Article 28

Metodologia i eines d'anàlisi

1. Les eines d'anàlisi utilitzades i els models de simulació adoptats en cada cas per a l'assignació dels recursos disponibles a les demandes considerades, s'expliciten a l'apartat 4.4 del Pla de gestió i a l'annex XIII.
2. L'horitzó considerat en la planificació correspon l'any 2015. L'any 2027 s'adopta com a segon horitzó de referència per a l'avaluació de possibles tendències a més llarg termini, amb un menor detall d'anàlisi.

Article 29

Foment de l'estalvi i l'eficiència en els usos urbans de l'aigua

1. Plans directors del servei d'abastament: el Pla director del servei d'abastament municipal és una eina essencial per a garantir el correcte desenvolupament tècnic i econòmic de les xarxes d'abastament municipal. Ha de contenir com a mínim la descripció de les infraestructures existents, la diagnosi de l'estat actual del servei d'abastament i de la demanda futura, una proposta d'actuacions a realitzar (infraestructures, control de consums, sectorització...) per a la millora de l'eficiència del servei i el calendari d'aplicació previst, un estudi de costos del servei i de noves inversions, i una proposta d'estructura tarifària per a l'autofinançament del cost del servei.

Els municipis han de redactar i aprovar un pla director del servei abans de 2015, que serà sol·licitat per l'Agència Catalana de l'Aigua en la informació del planejament urbanístic general dels municipis, així com en sol·licituds de subvenció d'obres d'abastament en alta.

2. Plans de gestió de la demanda: a fi d'optar a subvencions per a la realització de campanyes d'estalvi d'aigua, els municipis amb més de 20.000 habitants han de redactar i aprovar un Pla de gestió de la demanda abans de 2015, que els permeti actuar de forma planificada en relació l'estalvi d'aigua, definint uns objectius concrets de reducció del consum d'aigua potable en l'àmbit urbà.

3. L'Agència ha de tenir en compte, en l'atorgament de subvencions, l'eficiència dels serveis d'abastament. A aquests efectes es consideren acceptables els rendiments següents, calculats tenint en compte exclusivament els cabals efectivament enregistrats (sense estimacions):

- a) Municipis amb menys de 2.000 habitants de població de dret, rendiment major del 70%.
- b) Municipis entre 2.000 i 10.000 habitants de població de dret, rendiment major del 75%.
- c) Municipis amb més de 10.000 habitants de població de dret, rendiment major del 80%.

d) L'acreditació de rendiments inferiors s'ha de justificar mitjançant el càlcul de pèrdues inevitables, tal i com estableix la International Water Association, o mitjançant altres metodologies habitualment acceptades.

4. Reg de jardins domèstics. L'Agència ha de tenir en compte, en l'atorgament de subvencions, l'existència d'ordenances municipals adreçades a l'estalvi d'aigua. En especial, si comporten l'obligació de què els nous habitatges que comptin amb jardí particular i/o comunitari amb superfície de zona verda superior als 200 m² hagin de disposar d'un sistema que permeti realitzar el reg preferentment mitjançant l'ús d'aigües pluvials i/o grises.

SECCIÓ SEGONA

Sistema de la Muga

Article 30

Característiques del sistema

El sistema està configurat per la conca hidrogràfica de la Muga i les petites conques litorals veïnes; rieres del Cap de Creus, la Mugueta o Rec Madral i el Rec Sirvent.

La superfície del sistema abasta uns 1147 km², dels quals 758 km² corresponen a la conca de la Muga. Aquest riu es troba regulat a la capçalera per l'embassament de Boadella, amb 62 hm³ de capacitat i una conca d'aportació de 181 km². A l'any 2007 la població equivalent del sistema fou de 138.932 habitants.

Article 31

Recursos disponibles

1. Els recursos disponibles es circumscriuen a les aportacions de la Muga, donat el difícil aprofitament de les aportacions de les rieres laterals. L'aportació mitjana anual es xifra en 147 hm³/any, incloent les components superficials i subterrànies. El 40% d'aquesta aportació és susceptible de regulació per l'embassament de Boadella.

2. Els recursos no convencionals de la Muga són els procedents de les aigües depurades de les estacions depuradores d'aigües residuals de Figueres, Roses i Empuriabrava-Castelló d'Empúries, i suposen 9,6 hm³/any.

3. Els requeriments ambientals, segons les disposicions del Pla sectorial de cabals de manteniment i en situacions de normalitat hidrològica, determinen el desembassament des de Boadella d'un cabal modulad mensualment de 11,3 hm³/any tal com estableix el Pla sectorial de cabals de manteniment, a manca del que puguin determinar els corresponents plans zonals d'implantació de cabals de manteniment que s'aprovin per al sistema. Aquests cabals ambientals suposen un volum global a tot el sistema, és a dir, a la desembocadura de la Muga, de 33,1 hm³/any.

Article 32

Demanda d'aigua

1. La demanda abastada per les xarxes municipals és de 17,2 hm³/any, amb una previsió de 18,6 hm³ per a l'any 2015 i de 21 hm³ per a l'any 2027. Actualment el 38% d'aquesta demanda es satisfà amb aigües d'origen subterrani.

2. La demanda industrial abastada amb fonts pròpies és d'1 hm³/any, sense que es prevegin alteracions significatives en horitzons futurs.

3. La demanda agrària es xifra en 63,5 hm³/any, dels quals 1,5 hm³ corresponen a la ramaderia i 62 a reg agrícola. La demanda per a usos recreatius és de 0,5 hm³/any amb previsions d'increment fins els 0,9 hm³/any per als horitzons 2015 i 2027.

Article 33

Previsió d'actuacions

Es preveu l'aportació de recursos addicionals al sistema, a partir de les actuacions següents:

1. Millora de l'eficiència dels sistemes de reg agrícola al Canal de la Dreta, on el potencial d'estalvi es valora entre 4 i 6 hm³ respecte de la situació actual.

2. Reutilització de l'efluent de l'estació de depuració d'aigües residuals de Figueres per a recàrrega i major explotació d'aigües subterrànies i suport al Canal de la Dreta amb els cabals regenerats, augment del recurs fins a 4,8 hm³/any.

3. Reutilització de l'efluent de l'estació de depuració d'aigües residuals de Roses per a suport al Canal de l'Esquerra, fins a 2,6 hm³/any.

Article 34

Assignacions i reserves

Els recursos addicionals que s'obtinguin de les actuacions previstes es destinaran prioritàriament a garantir l'abastament urbà actual i futur, al deslliurament de demandes per a la implantació del Pla sectorial de cabals de manteniment, i a la millora de les garanties dels usos existents. No es consideren ampliacions significatives de la superfície de regadius del sistema, ni l'extensió de la zona regada amb aigües superficials als sectors que ara es reguen amb aigües subterrànies.

SECCIÓ TERCERA

Sistema del Fluvià

Article 35

Característiques del sistema

El sistema es troba conformat per la conca del riu Fluvià, i compta amb una superfície de 974 km². No disposa de cap embassament de regulació. A l'any 2007 la població equivalent del sistema va ser de 33.339 habitants.

Article 36

Recursos disponibles

1. L'aportació mitjana anual a tot el sistema és de 267,6 hm³/any, incloent les components superficials i subterrànies.
2. Com a recurs no convencional es considera el de les aigües depurades a l'estació depuradora d'aigües residuals d'Olot, amb un volum de 4,5 hm³/any.
3. Els requeriments ambientals corresponents als cabals de manteniment són d'especial interès en el sistema a causa de les nombroses minicentrals hidroelèctriques existents al llarg de tot l'eix principal del Fluvià. Aquests requeriments es xifren en 11,7 hm³/any a Olot i en 63 hm³/any a Esponellà tal com estableix el Pla sectorial de cabals de manteniment, a manca del que puguin determinar els corresponents plans zonals d'implantació de cabals de manteniment que s'aprovin per al sistema.

Article 37

Demanda d'aigua

1. La demanda abastada per les xarxes municipals és de 6,8 hm³/any, amb una previsió de 7,3 hm³/any per a l'any 2015 i de 7,5 hm³/any per a l'any 2027. Actualment el 90% d'aquesta demanda es satisfà amb aigües d'origen subterrani.
2. La demanda industrial abastada amb fonts pròpies és de 3,4 hm³/any, sense que es prevegin alteracions significatives en horitzons futurs.
3. La demanda agrària s'estableix en 17,7 hm³/any, dels quals 1,1 hm³/any corresponen a ramaderia i 16,6 hm³/any a reg. No es preveuen alteracions d'aquesta demanda en els horitzons de 2015 ni de 2027.
4. La demanda per a usos recreatius és inferior a 0,1 hm³/any, i es preveu que es mantindrà per sota d'aquesta xifra als horitzons de planificació 2015 i 2027.

Article 38

Previsió d'actuacions

No es considera necessària la realització d'actuacions adreçades a incrementar la disponibilitat del recurs; en concret es descarta la construcció de l'embassament contemplat en planificacions anteriors i ubicat al municipi d'Esponellà. Les actuacions s'orientaran a la millora de l'eficiència dels sistemes d'abastament i a l'ordenació de l'explotació de l'aqüífer fluviodeltaic compartit amb la Muga.

Article 39

Assignacions i reserves

Els recursos actualment disponibles s'assignen a les demandes actuals sens perjudici de la implantació del règim de cabals de manteniment en els termes establerts als corresponents plans zonals.

SECCIÓ QUARTA

Sistema Ter-Llobregat

Article 40

Característiques del sistema

El sistema es troba integrat per les conques dels rius Ter, Daró, Tordera, Besòs, Llobregat i Foix, i les petites conques litorals de les Rieres del Cap de Begur-Blanques,

Rieres del Maresme, Rieres del Pla de Barcelona, Rieres del Pla de Llobregat i les Rieres del Garraf. La superfície total del sistema és de 11.775 km², corresponent 2.955 km² al Ter, 4.957 km² al Llobregat, 876 km² a la Tordera, 1.020 km² al Besòs, 310 km² al Foix, 321 km² al Daró i 1.336 km² de l'agrupació de rieres litorals.

El sistema incorpora l'àrea de Barcelona i la seva zona d'influència, l'abastament de la qual es realitza principalment amb recursos d'aigües superficials regulats a les conques del Ter i del Llobregat. Els principals embassaments del sistema són l'embassament de Sau amb 169 hm³ de capacitat; el de Susqueda, amb 233 hm³; la Baells, amb 115 hm³; la Llosa del Cavall, amb 80 hm³ i Sant Ponç amb 24 hm³ de capacitat. La població equivalent abastada va ser l'any 2007 de 5.985.558 habitants.

Article 41

Recursos disponibles

1. Les aportacions mitjanes anuals en règim natural representen un volum de 1.797 hm³/any, incloent les components superficials i subterrànies; corresponent 816 hm³/any al riu Ter, 43 hm³/any al Daró, 676 hm³/any al riu Llobregat, 170 hm³/any a la Tordera, 126 hm³/any al Besòs, 9 hm³/any al Foix i 86 hm³/any del conjunt de les rieres.

2. Els recursos no convencionals del sistema provenen de les aigües depurades a les principals estacions de depuració d'aigües residuals i de les instal·lacions de tractament d'aigua marina actualment en servei. Hi ha 22 estacions de depuració d'aigües residuals que tracten més de 5hm³/any i que totalitzen un volum anual de 430,7 hm³/any als quals cal afegir 70 hm³/any més, procedents de la resta d'estacions de depuració d'aigües residuals de menor capacitat.

Quant a recursos procedents de la dessalinització, el sistema compta amb les plantes dessalinitzadores de la Tordera amb 10 hm³/any de potencial de producció i en procés d'ampliació per passar a 20 hm³/any; i la del Llobregat, amb una capacitat de producció de 60 hm³/any.

3. Els requeriments ambientals corresponents als cabals de manteniment són especialment rellevants en aquest sistema, tant per la seva extensió i volum de les aportacions, com per la gran quantitat d'aprofitaments hidroelèctrics. Aquests requeriments suposen en condicions de normalitat hidrològica i segons les disposicions del Pla sectorial de cabals de manteniment, un volum de 356 hm³/any en el total del sistema, és a dir, a la desembocadura dels principals rius.

Article 42

Demanda d'aigua

1. La demanda abastada per les xarxes municipals és de 541,3 hm³/any, amb una previsió de 571,3 hm³/any per a l'any 2015 i de 622,5 hm³/any per a l'any 2027.

2. La demanda industrial abastada amb fonts pròpies és de 66,3 hm³/any, sense alteracions significatives en horitzons futurs.

3. La demanda agrària se situa en 211,3 hm³/any, dels quals 13,7 hm³/any corresponen a ramaderia i 197,6 hm³/any a reg agrícola. No es preveuen alteracions apreciables en el futur respecte de la demanda ramadera. No obstant, sí es preveu una lleugera optimització de la demanda d'aigua per a reg agrícola fins a situar-se en 183,6 i 184 hm³/any per als horitzons de planificació dels anys 2015 i 2027 respectivament.

4. La demanda per a usos recreatius és de 5,6 hm³/any, amb previsions d'increment fins els 10,5 hm³/any l'any 2005 i 10,6 hm³/any al 2027.

Article 43

Previsió d'actuacions

1. Per tal de resoldre el dèficit existent del sistema, millorar les garanties de les demandes consolidades, permetre la implantació del Pla sectorial de cabals de manteniment i fer enfront amb garanties els creixements previstos en els horitzons

de 2015 i 2027 és necessària la disposició de nous recursos, per als quals es preveuen les actuacions següents:

- a) Desenvolupament de la dessalinització d'aigua de mar, que arribarà a disposar d'un potencial de producció de recurs de 200 hm³/any, per a l'any 2015, mitjançant les quatre instal·lacions de Tordera, Tordera-II, Llobregat i Foix.
- b) Desenvolupament de la reutilització de les aigües regenerades.
- c) Recuperació d'aqüífers.
- d) Increment de la regulació amb la rehabilitació de petites infraestructures.
- e) Milliores de sistemes de depuració i potabilització.
- f) Milliores d'interconnexió de xarxes.

El conjunt d'actuacions incorporades en aquest pla (incloses també les executades des de l'any 2006) aportaran a aquest sistema un cabal de 345 hm³/any.

2. En relació a les previsions contingudes en l'anterior planificació es descarta la construcció dels embassaments de Santa Coloma i la Llavina a la conca de la Tordera, i els embassaments de Carme i Jorba a la conca de l'Anoia, així com l'aportació de 30 hm³/any d'aigua del Ter cap a la conca de La Tordera.

3. L'àmbit de servei de l'ens Aigües Ter Llobregat quedarà ampliat arran de la connexió amb la conca de La Tordera i de la construcció de la xarxa d'abastament des de la Llosa del Cavall. L'àmbit global quedarà doncs integrat per les comarques de l'Alt Penedès, Anoia, Bages, Baix Llobregat, Barcelonès, Berguedà, Garraf, Maresme, La Selva, Solsonès, Vallès Occidental i Vallès Oriental.

4. Queden incorporades a la xarxa d'abastament del sistema Ter-Llobregat, i per tant s'incorporen a l'annex I del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya les actuacions incloses en l'annex XIV d'aquest Pla de gestió.

5. D'acord amb el que estableix l'article 43 del Text refós de la Llei d'aigües, s'estableixen les reserves de terrenys necessàries per a l'execució de les actuacions següents:

- a) Dessalinitzadora del Foix i les seves connexions a les xarxes regionals.
- b) Dessalinitzadora de la Tordera-2 .
- c) Millora de la regulació del Llobregat al Cairat.
- d) Millora de la regulació del Ter a Colomers.
- e) Basses de recàrrega de l'aqüífer del Llobregat a Santa Coloma de Cervelló.

Article 44

Assignacions i reserves

1. Els recursos actualment disponibles s'assignen a les demandes actuals sens perjudici de la implantació del règim de cabals de manteniment en els termes establerts als corresponents plans zonals.

2. Els recursos addicionals que s'obtinguin de les actuacions previstes es destinaran prioritàriament a garantir l'abastament urbà actual i futur, al deslliurament de demandes per a la implantació del Pla sectorial de cabals de manteniment, i a la millora de les garanties dels usos existents. No es consideren ampliacions significatives de la superfície de regadius del sistema.

3. Les noves aportacions permetran, així mateix, una reducció gradual de la derivació mitjana del Ter a la regió metropolitana de Barcelona.

SECCIÓ CINQUENA

Sistema Sud

Article 45

Característiques del sistema

El sistema sud inclou les conques dels rius Gaià, Francolí i Riudecanyes, així com les rieres litorals tarragonines i de les Terres de l'Ebre. A més, inclou en la consideració dels seus recursos la conca de capçalera del riu Siurana per ser origen d'un transvasament a la conca del Riudecanyes, tot i formar part de la Demarcació Hidrogràfica de l'Ebre. Tots aquests subàmbits s'interrelacionen mitjançant el

Consorci d'Aigües de Tarragona que abasteix bona part de la demanda amb aigua procedent de la conca de l'Ebre. La superfície total de conca és de 2.524 km², corresponent 423 km² al riu Gaià, 853 km² al riu Francolí, 72 km² al riu Riudecanyes, i 1.176 km² a les rieres litorals. Al sistema es localitzen tres grans embassaments, el del Catllar amb 59,40 hm³ de capacitat, el de Riudecanyes amb 5,32 hm³ i el de Siurana amb 12,43 hm³. La població equivalent va ser de 624.065 habitants durant l'any 2007.

Article 46

Recursos disponibles

1. Les aportacions mitjanes anuals en règim natural són de 76 hm³/any, considerant les components superficial i subterrània, de les quals 24 hm³/any corresponen al Gaià, 45 hm³/any al Francolí i 7 hm³/any al Riudecanyes. A més el sistema compta amb 4 hm³/any que en promig es transvasen des de la conca del Siurana.

2. Com a recursos no convencionals s'han de considerar els procedents de la reutilització de les aigües regenerades provinents de les estacions depuradores d'aigües residuals. Les nou depuradores que tracten més de 1 hm³/any totalitzen un volum anual de 42,6 hm³/any.

3. L'aportació d'aigua pel Consorci d'Aigües de Tarragona des de la conca de l'Ebre, representa un recurs essencial per al sistema que es concreta actualment en 45,1 hm³/any per a la demanda urbana i 34,2 hm³/any per a la demanda industrial.

4. Els requeriments ambientals de la conca suposen, segons les disposicions del Pla sectorial de cabals de manteniment i en condicions de normalitat hidrològica, el desembassament de 12,8 hm³/any a les sortides dels embassaments, valor que per les característiques ambientals del sistema coincideix pràcticament amb els cabals a mantenir a les desembocadures. A aquests cabals cal afegir el de manteniment establert a la sortida de l'embassament de Siurana, de 1,9 hm³/any.

Article 47

Demanda d'aigua

1. La demanda abastada per les xarxes municipals és de 63,8 hm³/any, amb una previsió de 73,8 hm³ per a l'any 2015 i de 83,4 hm³ per a l'any 2027.

2. La demanda industrial abastada amb fonts pròpies és de 39,5 hm³/any, sense que es prevegin alteracions significatives en horitzons futurs.

3. La demanda agrària es situa en 91,3 hm³/any, corresponent 2,2 hm³/any a ramaderia i 89,1 hm³/any a reg. No es preveuen alteracions en la demanda ramadera futura. Pel que fa a la demanda d'aigua per a reg agrícola es preveu un mínim descens fins els 87,9 hm³/any i 88 hm³/any els anys 2015 i 2027.

4. La demanda per a usos recreatius és de 1,6 hm³/any, amb previsions d'increment fins els 3 hm³/any als horitzons de planificació dels anys 2015 i 2027.

Article 48

Previsió d'actuacions

El creixement previst de la demanda urbana sobrepasa la disponibilitat puntual actual de la xarxa del Consorci d'Aigües de Tarragona, donant lloc a un dèficit del servei als mesos d'estiu. Per enfrontar aquesta previsió es plantegen les actuacions següents:

a) Millores a l'estació de tractament d'aigües potables de l'Ampolla i reforç de la conducció principal del Consorci d'Aigües de Tarragona.

b) Tractament de regeneració i canonada d'impulsió per a usos industrials de les aigües procedents de les estacions depuradores d'aigües residuals de Tarragona i Vilaseca-Salou, i posterior incorporació de l'estació depuradora d'aigües residuals de Reus en una segona fase.

c) Recuperació de pous al Camp de Tarragona.

d) Connexió als embassaments de Riudecanyes i el Catllar.

e) Dessalinitzadora del Foix.

Les actuacions previstes suposen un increment de la capacitat punta de servei de 2,5 m³/s i hauran de permetre no només satisfer les necessitats actuals sinó també les que es puguin plantejar almenys fins el 2027.

Article 49

Assignacions i reserves

1. Els recursos actualment disponibles s'assignen a les demandes actuals sens perjudici de la implantació del règim de cabals de manteniment en els termes establerts als corresponents plans zonals.

2. Els recursos addicionals que s'obtinguin de les actuacions previstes es destinaran prioritàriament a garantir l'abastament urbà actual i futur, al deslliurament de demandes per a la implantació del Pla sectorial de cabals de manteniment, i a la millora de les garanties dels usos existents. No es consideren ampliacions de la superfície de regadius del sistema.

3. Els cabals actualment transvasats del riu Siurana al Riudecanyes es reduiran de forma progressiva en proporció a l'increment de recursos del sistema procedents d'altres fonts. L'aportació de nous recursos en el sistema Sud ha de servir per facilitar la implantació dels cabals de manteniment al riu Siurana.

CAPÍTOL VIII

Protecció i gestió del medi

SECCIÓ PRIMERA

Gestió de les masses d'aigua i de l'espai fluvial

SUBSECCIÓ PRIMERA

Criteris a seguir en la gestió i l'atorgament de concessions i d'autoritzacions en general

Article 50

Criteris per a l'atorgament de concessions d'aigües superficials

1. En les concessions d'aigua superficial quan l'ús sigui consumptiu, el volum màxim que s'atorgui ha de garantir el règim de cabals de manteniment en estiatge. Si l'ús no és consumptiu, s'ha de fixar un règim d'explotació segons el règim de cabals de manteniment del curs fluvial, que ha d'implicar com a mínim dos valors representatius importants: el cabal mínim que es pot derivar en estiatge i el cabal màxim que es pot derivar en època d'aigües altes.

2. En aquelles masses d'aigua superficial en estat inferior al bo, el cabal màxim no pot superar el 50% del cabal mitjà en règim natural durant el mes més sec. No serà possible construir-hi assuts nous si se supera una densitat d'una captació cada 2 km.

3. En tots els casos, serà indispensable condicionar ambientalment l'aprofitament i garantir la connectivitat fluvial.

Article 51

Criteris per a l'atorgament de concessions d'aigües subterrànies

1. En les concessions o autoritzacions que s'atorguin en relació a aprofitaments ubicats en una massa d'aigua subterrània en mal estat químic, es pot imposar la condició al titular de realitzar autocontrols periòdics de l'aigua per als paràmetres associats al mal estat, que s'han d'especificar en la resolució. Aquesta exigència es pot aplicar també en les concessions o autoritzacions que s'atorguin en relació a aprofitaments ubicats dins de l'àmbit de les zones vulnerables a la contaminació per nitrats d'origen agrari i sempre que hi pugui haver risc d'afecció a captacions destinades a l'abastament de població o es donin altres condicionants qualitius.

2. El mal estat quantitatiu o el mal estat químic (a causa de la intrusió salina) d'una massa d'aigua subterrània són causa justificativa de la denegació de les sol·licituds d'aprofitament i del requeriment de clausura o segellament de les captacions existents.

3. Quan sigui factible l'atorgament de concessions o autoritzacions d'aprofitaments ubicats en una massa d'aigua subterrània en mal estat quantitatiu perquè se'n disposi d'una caracterització quantitativa més detallada, s'ha d'exigir al titular, que hi apliqui les millors tècniques disponibles per tal de minimitzar l'extracció d'aigua o per causar un impacte menor en el medi. En cap cas, el termini per a la posada en pràctica de les millors tècniques disponibles no pot excedir de cinc anys en els termes que s'estableixin en la corresponent concessió o autorització.

4. Es pot requerir al titular d'un aprofitament provinent d'una massa d'aigua que es trobi en mal estat quantitatiu per tal que adopti mesures com ara millores en els processos, canvis d'ubicació de les captacions, el redisseny dels trams filtrants, la construcció de dispositius de recàrrega, modificacions del règim d'exploració, i altres mesures d'optimització i estalvi. En funció de l'ús al que es destini l'aprofitament, també poden adoptar-se les següents mesures:

a) Si es destina a abastament de població, elaborar un pla director d'abastament.
b) Si es destina a reg, valorar la viabilitat de construir basses d'acumulació d'aigua, aplicar-hi mètodes de reg deficitari, sensors de seguiment de l'evolució de la humitat del sòl i canvis a conreus i en general sistemes més eficients des del punt de vista de les necessitats hídriques.

c) Si es destina a usos industrials per a refrigeració, elaborar un projecte amb calendari d'implantació on es valori el pas de circuit obert a circuit tancat. Per a la resta d'usos industrials, cal avaluar la viabilitat d'implementar millores en els processos interns que permetin optimitzar l'eficiència en l'ús de l'aigua.

d) Cal valorar la viabilitat d'utilitzar aigües regenerades en els usos que admetin la seva aplicació.

5. Si l'aprofitament es troba en una massa d'aigua declarada en bon estat però es disposa d'informació específica d'un àmbit inclòs a la massa que no compliria els criteris del bon estat, també hi poden ser aplicades les mesures de gestió especificades en el present article a l'hora de l'atorgament de concessions.

6. El titular de la concessió efectuarà un control periòdic dels continguts en nitrats, cabal d'extracció i profunditat del nivell freàtic en les captacions destinades a abastament amb concentracions superiors als 25 mg/l.

Per tal d'evitar contaminacions generades per connexions entre nivells productius a diferents profunditats, en totes les noves captacions, s'haurà de controlar la qualitat en fondària de tots els nivells productius, per tal de segellar els que tinguin concentracions superiors a 50 mg/l de nitrats.

Article 52

Foment de la reutilització

L'Agència Catalana de l'Aigua pot reconduir aquelles sol·licituds de concessió d'aigües subterrànies i superficials a una concessió d'aigües regenerades quan els usos concessional ho admetin, de conformitat amb la vigent normativa.

Article 53

Recàrrega d'aqüífers

1. La recàrrega artificial d'un aquífer no pot comportar el deteriorament de la massa d'aigua receptora.

2. En el supòsit de la recàrrega artificial d'un aquífer per al posterior aprofitament dels recursos procedents del mateix, el volum d'extracció anual no ha de superar el 90% del volum mitjà anual recarregat, excepte en casos justificats.

3. En el cas de recàrregues promogudes per l'Administració Hidràulica, l'extracció dels volums recarregats s'ha de fer d'acord amb el règim establert per aquesta, cercant una explotació coordinada entre els recursos subterranis i els superficials.

Article 54*Mesures de control d'aprofitaments*

1. Els titulars dels aprofitaments han d'instal·lar i mantenir al seu càrrec sistemes de mesura que garanteixin una informació precisa sobre els cabals d'aigua utilitzats en efecte, i, si s'escau, retornats al domini públic hidràulic.

2. El sistema de mesura ha de consistir en un comptador volumètric homologat i no manipulable (sense possibilitat d'esborrar el registre o degudament precintat) en què figuri el volum acumulat en metres cúbics, i que compleixi les especificacions del control metrològic de l'Estat. Les característiques del comptador instal·lat hauran de comunicar-se a l'Agència Catalana de l'Aigua.

En el supòsit que les característiques de l'aprofitament facin inviable la utilització d'aquests tipus de comptadors es podran utilitzar altres sistemes de mesura, amb la prèvia autorització de l'Agència Catalana de l'Aigua.

En el cas que el consum tingui efectes tributaris, el sistema de mesura haurà de complir les especificacions tècniques establertes a l'annex B-7 del Decret 47/2005, de 22 de març, relatiu als tributs gestionats per l'Agència Catalana de l'Aigua.

3. Les lectures registrades han de ser trameses a l'Agència almenys un cop a l'any, preferentment en format digital, per tal de comprovar l'adequació de l'aprofitament al títol concessional. Concretament, han de presentar els autocontrols a què estiguin obligats en virtut dels seus respectius títols en format digital:

- a) Les diferents administracions públiques.
- b) Les entitats subministradores d'aigua potable.
- c) Els titulars de drets a l'ús privatiu de l'aigua per a usos industrials i ramaders i usos recreatius.
- d) Els titulars de drets a l'ús privatiu de l'aigua per a usos agrícoles quan siguin persones jurídiques o el cabal concessional superi els 100.000 m³ anuals.

Article 55*Règim jurídic de les autoritzacions de drenatge*

1. La realització d'operacions de drenatge d'aigües subterrànies, associades o no a una infraestructura i, en general, l'extracció d'aigües sense pretendre un aprofitament posterior es tramiten com a derivacions d'aigua de caràcter temporal.

2. Quan el volum a extreure, com a conseqüència del drenatge, sigui superior a 7.000 m³/any, la sol·licitud d'autorització ha d'anar acompanyada d'un estudi sobre la gestió de les aigües extretes que ha de contemplar les condicions d'una eventual recàrrega de l'aquífer i la utilització per part de l'autoritzat o per part d'un tercer i, que, es complementarà amb un estudi dels efectes mediambientals sobre el domini públic hidràulic.

3. Sempre que la gestió de les aigües extretes comporti la utilització del clavegueram o altres instal·lacions de sanejament, serà preceptiva l'autorització de l'ens gestor corresponent.

Article 56*Clausura i segellament de captacions d'aigües subterrànies*

1. Els titulars d'aprofitaments d'aigües subterrànies que cessin en la seva explotació, han de procedir a la seva clausura o segellament segons les prescripcions tècniques aprovades per l'Agència Catalana de l'Aigua.

2. Les operacions de clausura i segellament van a càrrec del titular de la captació llevat que la captació es transformi en un punt de control de l'Administració hidràulica.

Article 57*Autoritzacions per a derivar aigües en situacions de no disponibilitat sobtada de recurs*

1. Els usuaris d'aprofitaments d'aigües subterrànies o superficials mitjançant fonts pròpies, amb independència del règim jurídic pel qual exerceixen el dret a l'ús

privatiu i del tipus d'ús a què destinin el recurs, poden sol·licitar una autorització, amb caràcter temporal, per a derivar aigües procedents d'altres captacions subterrànies, superficials o de depuradores d'aigües residuals en situacions de no disponibilitat sobtada de recurs, quan tant per la minva dels cabals com pel deteriorament de la seva qualitat es vegi afectada la disponibilitat d'aigua per als usos a què es destina. Aquesta manca de disponibilitat no inclou les variacions del nivell de l'aigua ni les alteracions de la qualitat si això no limita els usos originaris.

2. Aquestes autoritzacions es poden atorgar sense perjudici de tercers, per un termini màxim de dos anys, prorrogables fins a un màxim de dos anys més per causa justificada.

Article 58

Perímetres de protecció i altres mesures de protecció de les aigües subterrànies

1. Les concessions per a l'aprofitament d'aigües subterrànies per al consum humà han d'incloure perímetres de protecció de les captacions. Aquests perímetres de protecció s'inscriuen en el Registre d'aigües.

2. Les sol·licituds de concessió d'aigües per al consum humà indicades a l'apartat primer, que es presentin a partir de l'entrada en vigor d'aquest pla, han d'anar acompanyades d'una proposta de perímetre de protecció. Les concessions per abastament de població queden condicionades a la inclusió dels corresponents perímetres de protecció en els instruments d'ordenació del sòl per a la seva pertinent protecció.

3. No s'autoritza l'obertura de noves captacions en les zones de salvaguarda, tret d'aquelles necessàries per atendre l'abastament a població. Així mateix, en les zones de salvaguarda pot restringir-se total o parcialment el desenvolupament de les activitats i l'execució de les instal·lacions relacionades en l'article 173.6. del Reglament del domini públic hidràulic.

4. En les àrees de recàrrega relacionades en l'annex XV pot restringir-se el desenvolupament de les activitats i l'execució de les instal·lacions relacionades en l'esmentat article 173.6. del Reglament del domini públic hidràulic quan, a judici de l'Agència Catalana de l'Aigua, pugui afectar significativament l'estat qualitatiu/quantitatiu de les aigües subterrànies.

Article 59

Termini concessional

1. Amb caràcter general, el termini de les concessions és de 25 anys en el cas d'usos d'abastament a població, i de 15 anys en la resta de casos.

2. En el supòsit que la concessió s'atorgui a una entitat que presti el servei municipal d'abastament d'aigua potable a la població mitjançant una fórmula de gestió indirecta, la concessió queda limitada a la durada de la prestació del servei que s'hagi fixat per l'Ajuntament, sense que en cap cas es pugui superar el termini màxim establert a l'apartat anterior.

SUBSECCIÓ SEGONA

Criteris per a les autoritzacions d'obres i activitats

Article 60

Criteris per a les autoritzacions d'obres i activitats en espais fluvials

1. Les autoritzacions per a la realització d'obres, treballs, plantacions, sembres o activitats en les lleres públiques o en els espais fluvials subjectes legalment a algun tipus de limitació en la seva destinació o ús, s'atorguen de conformitat amb les següents directrius:

a) Per tal de determinar els usos autoritzables per l'Agència Catalana de l'Aigua en aquestes zones, s'han de tenir en compte els criteris fixats a l'article 6 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme.

Tal com es preveu als apartats 6.3, 6.4 i 6.6 i la disposició transitòria tercera de l'esmentat reglament, i als efectes de no poder aplicar aquest règim d'usos, les

possibles actuacions necessàries per a l'adopció de mesures de protecció enfront els riscos d'inundació poden ser tant obres com altres tipus d'actuacions de caire no estructural basades en la gestió del risc.

b) En el cas de la realització d'obres i treballs els interessats han de garantir el manteniment o la millora de la connectivitat fluvial d'acord amb els criteris establerts en el desenvolupament del Programa de Mesures. Caldrà garantir igualment la minimització de l'afecció i el compliment de les condicions tècniques aprovades per l'Agència Catalana de l'Aigua en el marc de les Recomanacions tècniques per al disseny d'infraestructures que interfereixen en l'espai fluvial, sempre que això sigui possible.

c) Les autoritzacions per a tales i plantacions hauran de complir, entre altres, les condicions tècniques establertes al desenvolupament del Programa de mesures sempre que això sigui possible.

d) Les autoritzacions per a plantacions i sembra han de respectar els requeriments derivats de la connectivitat transversal i complir les condicions tècniques establertes a l'efecte per l'Agència Catalana de l'Aigua contingudes en el document La gestió i recuperació de la vegetació de ribera. Guia tècnica per a actuacions en riberes.

e) En tot cas, qualsevol intervenció en espais fluvials ha de tenir en compte els criteris establerts al document de l'Agència Catalana de l'Aigua Directrius de Planificació i gestió de l'espai fluvial.

f) Les autoritzacions per a navegació, establiment d'embarcadors i altres activitats recreatives associades s'han d'atorgar de conformitat amb els criteris d'ordenació i regulació dels usos recreatius específics de les diverses masses d'aigua i amb les normes generals vigents de navegació i els plans d'usos dels diferents embassaments. En tot cas, aquestes autoritzacions han de preveure les mesures per evitar la propagació d'espècies al·loctones.

g) A l'autorització d'activitats en zona de domini públic hidràulic o de policia amb risc d'introducció d'espècies exòtiques invasores, com és el cas de la plantació de vivers, navegació i piscifactories, ha de garantir-se el compliment d'actuacions, mesures de prevenció i bones pràctiques per a la no introducció d'aquestes espècies. En el procediment d'autorització corresponent cal acreditar el compliment dels protocols de prevenció, eradicació i control d'aquestes espècies, aprovats per l'Agència Catalana de l'Aigua.

2. L'autorització d'activitats en les zones protegides indicades a l'article 8 d'aquestes normes ha de garantir l'acompliment estricte de les normes específiques de protecció corresponents.

3. En general, l'aprovació de projectes d'infraestructures que afectin el domini públic hidràulic requereix la presentació d'un estudi que defineixi les mesures correctores que tinguin per objectiu la minimització dels impactes hidrogeològics (efecte barrera, efecte dren, compartimentació d'aquífers...), així com la implementació d'una xarxa de seguiment i control prèvia a l'inici de les obres i que serà operativa durant el període constructiu i el període d'explotació que resulti precedent i quines despeses d'inversió, explotació i manteniment, aniran a càrrec del titular de la infraestructura.

Article 61

Extracció d'àrids

1. L'Administració hidràulica no pot autoritzar extraccions d'àrids per sota del nivell freàtic.

2. En les zones protegides definides a l'article 8.2 j) l'administració de l'aigua ha d'establir una franja de resguard i protecció dins de la zona no saturada entre la cota de la superfície del nivell freàtic i la cota de la base de l'extracció. Especialment en les zones de recàrrega, en funció de la vulnerabilitat del medi, l'administració pot arribar a no autoritzar cap extracció d'àrids llevat de les promogudes per a la salvaguarda de béns i persones.

3. A fi de preservar al màxim la morfodinàmica fluvial, es restringeix l'extracció en lleres a casos molt puntuals quan sigui l'única solució per resoldre algun problema local d'inundabilitat o bé en cues d'embassaments o en zones amb fenòmens d'acreció deguts a causes antròpiques. Pel que fa a les planes d'inundació, s'ha d'assegurar una distància mínima a la llera per no afectar la morfodinàmica fluvial ni l'aquífer. En tot cas, les actuacions han de ser compatibles amb les figures de protecció ambiental existents en l'espai fluvial.

Subsecció tercera. Criteris per a les autoritzacions d'abocament i la gestió dels sistemes de sanejament

Article 62

Criteris per a les autoritzacions d'abocaments

1. En les actuacions de depuració i autorització d'abocament s'ha de tenir en compte el medi receptor, el seu estat actual i la seva vulnerabilitat, els objectius generals de les masses d'aigua, els usos de l'aigua, la tipologia de l'activitat generadora de l'aigua residual i la seva composició, la presència de substàncies prioritàries i perilloses, l'estat de la tècnica, la relació cost-eficàcia i el principi de proporcionalitat.

2. Els abocaments domèstics o assimilables provinents de nuclis aïllats de població o urbanitzacions dels quals la planificació no preveu el sanejament públic s'han de tractar conjuntament, sempre que sigui tècnicament i econòmicament viable.

Així mateix els polígons o sectors industrials que formin una unitat han de disposar d'un sanejament conjunt sempre que sigui tècnicament i econòmicament viable.

En ambdues situacions es promouran les comunitats d'usuaris o empreses d'abocament responsables de l'abocament o abocaments i es tramitarà una única autorització d'abocament per a l'abocament del conjunt.

3. Els abocaments d'aigües residuals urbanes la depuració dels quals ha estat assumida per l'Agència Catalana de l'Aigua mitjançant la inclusió en el Programa de sanejament d'aigües residuals urbanes, aprovat per acord de Govern de la Generalitat del 20 de juny de 2006, resten autoritzats en les condicions actuals fins que entrin en servei les actuacions previstes. L'autorització d'abocament definitiva s'ha de tramitar conjuntament amb l'aprovació del projecte d'obres.

4. Els abocaments al medi de les instal·lacions de sanejament resten autoritzats, als efectes del que preveu l'article 8.2.m) del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, en les condicions i amb els límits establerts en el corresponent projecte, conforme al qual hagin estat executades en desenvolupament del Pla de Sanejament de Catalunya, sens perjudici de la seva revisió quan s'escaigui. En tot cas, hauran de contemplar limitacions en relació als paràmetres de contaminació més significatius. Aquesta revisió la realitzarà l'Agència Catalana de l'Aigua, amb l'audiència prèvia a les administracions competents encarregades de la seva explotació i manteniment, determinant les condicions i límits dels abocaments.

5. El titular d'una autorització d'abocament està obligat a instal·lar un sistema de mesura que garanteixi el registre i la comprovació dels cabals abocats. Els dispositius de mesura han de ser verificables, precintables i no manipulables. Llevat de causa justificada, l'eficàcia de l'autorització d'abocament es condiciona a la instal·lació del dispositiu de mesura corresponent. Aquests dispositius han d'ajustar-se al que preveu l'Ordre ARM 1312/2009, de 20 de maig, per la qual es regulen els sistemes per a realitzar el control efectiu dels volums d'aigua utilitzats pels aprofitaments d'aigua del domini públic hidràulic, dels retorns a l'esmentat domini públic hidràulic i dels abocaments al mateix, o en la norma que la substitueixi. Aquests elements no són exigibles per abocaments d'aigües domèstiques o assimilables de menys de 10 m³/dia o quan s'indiqui expressament.

6. En defecte de criteris tècnics específics aprovats per l'Agència Catalana de l'Aigua, la valoració dels danys al domini públic hidràulic s'ha d'efectuar segons les normes contingudes a l'Ordre MAM/85/2008, de 16 de gener, per la qual s'estableixen els criteris tècnics per a la valoració dels danys al domini públic hidràulic i les normes sobre presa de mostres i anàlisis d'abocaments d'aigües residuals.

7. Les autoritzacions d'abocament des d'establiments de col·lecció i/o reproducció d'espècies de flora i fauna (piscifactories, centres d'aquariofília o vivers, entre d'altres) han d'incorporar les mesures necessàries per evitar la introducció d'espècies exòtiques invasores.

8. L'Agència Catalana de l'Aigua pot modificar les condicions de les autoritzacions d'abocament quan el medi receptor no assoleixi els objectius ambientals establerts.

9. L'Agència Catalana de l'Aigua o els ens gestors poden revisar els permisos d'abocament a sistema quan s'hagin alterat les circumstàncies amb què es van atorgar o bé quan la càrrega contaminant abocada dificulti el tractament en les condicions adequades.

10. Les autoritzacions d'abocament d'aigües residuals domèstiques o assimilables a domèstiques provinents d'activitats que no es pugin connectar a cap sistema de sanejament públic s'atorguen de conformitat amb les previsions de la Instrucció tècnica aplicable al sanejament autònom.

11. L'aplicació al sòl de dejeccions ramaderes i d'altres subproductes amb la finalitat d'adobar-lo i els retorns de reg no tenen consideració d'abocaments.

Article 63

Gestió dels sistemes de sanejament

1. En la valoració del compliment dels límits d'abocament dels sistemes públics de sanejament no s'han de tenir en compte els resultats extrems de l'anàlisi de la qualitat de l'aigua de què es tracti, quan aquests siguin conseqüència de mesuraments efectuats en situacions inusuals com les ocasionades per pluges intenses.

2. Per tal de garantir la gestió correcta de les descàrregues dels sistemes de sanejament en temps de pluja i minimitzar el seu impacte, les administracions locals competents han de redactar els plans de mesures mínimes i en els sistemes de sanejament prioritaris indicats en l'annex I del Programa de mesures els plans directors integrals de sanejament. Ambdós plans queden definits en l'article 3.

3. En l'execució de les actuacions de sanejament contemplades en el Programa de sanejament d'aigües residuals urbanes, a igualtat de condicions d'afecció al medi, tenen prioritats aquelles que compten amb el compromís de l'administració local competent d'assumir en base a les seves competències la gestió i explotació posterior en els termes contemplats en el Reglament de sistemes públics de sanejament.

4. L'Agència Catalana de l'Aigua ha de fomentar el traspàs de la gestió dels sistemes públics de sanejament a les administracions locals, d'acord amb els criteris establerts a l'article 67 d'aquestes normes.

SUBSECCIÓ QUARTA

Gestió de l'espai fluvial

Article 64

Atermenament estimat

1. L'atermenament estimat és l'aprovat amb aquest caràcter per l'Agència Catalana de l'Aigua atenent les característiques morfològiques, els estudis hidrològics i hidràulics i les referències històriques disponibles. La delimitació efectuada en el marc dels treballs de Planificació dels espais fluvials de Catalunya que estigui aprovada d'acord amb el que disposa l'article 14.2 i 3 del Reglament del domini públic hidràulic tindrà els efectes d'atermenament estimat.

2. L'Agència Catalana de l'Aigua ha de posar a disposició dels diversos Ajuntaments de Catalunya els atermenaments estimats del terme municipal corresponent, per tal que siguin tinguts en compte en la planificació del sòl i, en particular, en les autoritzacions d'usos i activitats.

3. La documentació indicada al punt anterior ha de ser subministrada igualment, als mateixos efectes de protecció, als organismes competents en matèria d'ordenació del territori i urbanisme així com al cadastre.

Article 65

Inundabilitat

1. Dins els treballs de la planificació dels espais fluvials l'Agència Catalana de l'Aigua ha de portar a terme la delimitació, actualització i millora de la cartografia de zones potencialment inundables tenint en compte les característiques i particularitats de la xarxa fluvial.

2. La cartografia de les zones potencialment inundables, determinada d'acord a criteris hidràulics o geomorfològics, s'ha de posar en coneixement de les administracions competents en matèria d'ordenació del territori i urbanisme i de protecció civil.

3. Els ajuntaments han de tenir en compte la delimitació dels espais fluvials i, en concret, la determinació de les zones inundables efectuada per l'Agència Catalana de l'Aigua, en la planificació del sòl i en les autoritzacions d'usos, als efectes previstos a l'article 6 del Reglament de la Llei d'urbanisme.

4. En actuacions de correcció hidrològica o de protecció davant avingudes, l'Agència Catalana de l'Aigua estableix en cada cas els cabals de disseny necessaris, tenint en compte les característiques de la xarxa hidrogràfica, l'ocupació de les planes d'inundació i el nivell de riscos admissibles, així com els possibles efectes derivats del canvi climàtic. Com a criteri general, el nivell de protecció exigible és l'associat a l'avinguda de 100 anys de període de retorn, sense perjudici del que es concreti en cada cas i d'allò establert al Reglament de la Llei d'urbanisme i al Reglament del domini públic hidràulic pel que fa a la regulació d'usos en les zones d'inundació.

SECCIÓ SEGONA

Seguiment i control

Article 66

Programa de seguiment i control

El seguiment i el control de les masses d'aigua del districte de conca hidrogràfica de Catalunya s'efectua de conformitat amb el Programa aprovat a l'efecte pel Govern de la Generalitat mitjançant l'Acord GOV/128/2008, de 3 de juny, (DOGC núm. 5180, de 24 de juliol de 2008), modificat i concretat a través del capítol 6 del present Pla de gestió.

CAPÍTOL IX

Estructures organitzatives de gestió

Article 67

Principis orientadors i mesures de foment

1. L'Administració hidràulica de Catalunya afavoreix la gestió integrada dels sistemes d'abastament i dels sistemes de sanejament, tot fomentant la creació d'estructures supralocals de gestió, mitjançant fórmules consorciades o mancomunades, capaces de prestar un servei especialitzat i de garantir l'òptim rendiment dels sistemes.

Amb aquesta finalitat s'han d'establir mesures de foment específiques per a la constitució d'aquestes estructures de gestió, les quals, hauran de complir, com a mínim, els requisits següents:

- a) En relació amb els sistemes de sanejament:
 - a.1 Disposar de la competència sobre els sistemes de sanejament en alta dels diferents municipis.
 - a.2 Comptar amb la capacitat tècnica i de gestió adequada que garanteixi l'òptima explotació integrada d'aquests sistemes.
- b) Respecte dels sistemes d'abastament:

b.1 Disposar de les atribucions dels diversos municipis que integren el sistema quant a l'ordenació dels abastaments municipals respectius i l'aprovació de tarifes, obtingudes com a conseqüència de la cessió al seu favor de les corresponents competències de gestió dels municipis titulars.

b.2 Comptar amb la capacitat tècnica i de gestió adequada per garantir l'òptima explotació integrada dels sistemes i la uniformitat dels criteris de determinació tarifària en el seu àmbit d'aplicació.

2. Al marge de les mesures específiques de foment referides al punt anterior, aquestes estructures de gestió tenen preferència en l'adjudicació dels ajuts que es convoquin per a la redacció dels plans directors integrals de sanejament, dels plans directors del servei municipal d'abastament d'aigua, i, en general, en totes les convocatòries de subvencions adreçades al foment de l'estalvi de l'aigua, l'increment de l'eficiència de les xarxes de transport i d'altres mesures d'aquest ordre.

CAPÍTOL X

Règim econòmicofinancer

Article 68

Costos del cycle de l'aigua

Als efectes d'identificació dels costos del cycle de l'aigua s'han de tenir en compte els següents conceptes:

1. Costos d'explotació, personal i estructura: Correspon als costos de manteniment i conservació, despeses de personal, costos energètics, despeses d'administració, assegurances, serveis exteriors, tributs, etc, derivats de la prestació del servei.

2. Depreciació d'actius: Correspon a l'amortització tècnica dels actius que estan en servei dins del cycle de l'aigua.

3. Despesa financera: Correspon al pagament dels interessos derivats de l'endeutament assumit per prestar els serveis del cycle de l'aigua.

4. Devolució de l'endeutament: Correspon al retorn del principal o capital del deute, derivat de l'endeutament assumit per prestar els serveis del cycle de l'aigua.

L'Agència Catalana de l'Aigua, per donar compliment a l'article 9 de la Directiva 2000/60/CE, ha de tenir en compte aquestes partides de cost en l'elaboració d'un model de finançament del cycle de l'aigua a Catalunya, que permeti, per una banda, incrementar el percentatge actual de recuperació de costos, i per l'altra, afrontar els increments progressius i graduals de cost derivats del Programa de mesures contingut en el Pla de gestió. Per assolir aquest objectiu, en el cas que fos necessari, l'Agència Catalana de l'Aigua pot definir i introduir nous conceptes de cost en el model de finançament. Si s'esdevingués aquesta situació, la modificació corresponent ha de ser aprovada per Acord de Govern, previ l'Acord del Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua.

Article 69

Directrius a seguir per a la recuperació dels costos dels serveis

D'acord amb les prescripcions de l'article 9 de la Directiva 2000/60/CE, els ingressos i els costos vinculats al cycle de l'aigua han de tendir a l'equiparació. Amb aquesta finalitat i per tal d'assolir els objectius ambientals previstos i obtenir un ús eficient de l'aigua, s'adopten les directrius següents:

a. Directrius a seguir en la tarifació dels serveis d'aigua per a reg agrícola:

a.1 En la creació de nous regadius o en la modernització dels existents, la concessió d'ajuts públics s'ha de supeditar a la incorporació de mesures de control de consums d'aigua en els estatuts i ordenances de les comunitats de regants beneficiàries, tot establint-hi tarifes polinòmiques basades en l'eficiència del reg.

a.2 Les comunitats de regants poden introduir factors correctors a les quotes a percebre dels seus comuners, segons si es consumeix en quantitats superiors o inferiors a les dotacions de referència determinades d'acord amb els criteris esta-

blerts en aquest Pla de gestió. Aquest factor corrector pot consistir en un coeficient a aplicar sobre l'import de la liquidació.

b Directrius a seguir en la tarifació dels serveis de l'aigua per a usos urbans:

b.1 El disseny de les estructures de tarifació dels serveis de l'aigua per a usos associats a la demanda urbana ha de permetre l'equilibri entre la sostenibilitat econòmica del servei, la sostenibilitat social, quant a la seva assequibilitat respecte de les rendes més baixes, i la sostenibilitat ambiental.

b.2 La recuperació dels costos del servei per mitjà de les tarifes ha d'afavorir l'eliminació dels costos derivats de factors d'ineficiència.

Article 70

Informació sobre les tarifes del servi d'aigua

A fi i efecte de dotar als consumidors de la informació necessària per a poder exercir els seus drets en relació a les tarifes del servei de l'aigua, l'Agència manté l'Observatori dels preus de l'aigua de Catalunya. Aquesta eina té l'objectiu de formar als usuaris en aspectes tècnics de les estructures tarifàries i altres aspectes que poden facilitar la comprensió de les mateixes i aportar transparència en la matèria.

Article 71

Repercussió del cost derivat de creixements urbanístics

Els nous desenvolupaments urbanístics han de preveure els sistemes de depuració necessaris per tractar les seves aigües residuals. Quan per raons tècniques o d'altre tipus, la depuració d'aquestes aigües residuals no s'efectuï a través d'infraestructures de sanejament pròpies, sinó mitjançant la connexió a sistemes de sanejament públics, el promotor o propietari, d'acord amb les previsions de la Llei d'urbanisme de Catalunya i del Programa de sanejament d'aigües residuals urbanes, està obligat a aportar a l'Agència Catalana de l'Aigua la part proporcional del cost d'inversió de les infraestructures de sanejament que li donaran servei.

Així mateix, els ajuntaments han de preveure per als nous desenvolupaments urbanístics la seva compatibilitat amb les infraestructures existents d'abastament en alta, inclosa la generació i transport dels recursos hídrics necessaris.

Article 72

Finançament i calendari d'implantació del Programa de mesures

1. El model de finançament de les actuacions previstes al Pla de gestió es desenvolupa al capítol 10, mentre que la relació de totes i cadascuna de les actuacions es desenvolupa al Programa de mesures i als seus annexos. Si determinades circumstàncies, tals com la disponibilitat pressupostària, fessin inviable la realització d'alguna o algunes de les actuacions, l'Agència Catalana de l'Aigua podrà posposar l'execució aquesta actuació o grup d'actuacions a successius plans de gestió sempre que sigui coherent amb l'acompliment dels objectius fixats en aquest Pla de gestió.

2. L'Agència Catalana de l'Aigua podrà substituir una actuació o grup d'actuacions per una nova actuació o grup d'actuacions sempre que sigui coherent amb l'acompliment dels objectius pels quals han estat substituïdes. En aquest cas, la inclusió en la planificació correspondrà a un acord de govern previ a l'acord del consell d'administració de l'Agència Catalana de l'Aigua.

3. La participació de l'Agència Catalana de l'Aigua en el finançament de cada actuació serà determinada pel seu Consell d'Administració, prenent en consideració els criteris següents:

a) Pel que fa a l'abastament en alta:

Amb caràcter general, finançament del 50% a càrrec de l'Agència Catalana de l'Aigua. Aquest valor pot ser modificat a l'alça o a la baixa, en funció dels paràmetres següents:

- Relació entre la inversió necessària i el cabal subministrat pel servei beneficiat.

- Paràmetres d'eficiència del servei, com ara la dotació global en alta, el rendi-

ment de la xarxa de distribució, o l'existència d'ordenances destinades a afavorir l'estalvi d'aigua.

- L'esforç tarifari realitzat pel servei beneficiat en els anys anteriors.

b) Pel que fa al sanejament:

b.1 Finançament del 100% a càrrec de l'Agència Catalana de l'Aigua en el cas del sanejament en alta.

b.2 L'Agència Catalana de l'Aigua podrà assumir la inversió relativa a les instal·lacions de sanejament associades, amb la data límit de final de l'any 2015.

b.3 Fins a la fi de l'any 2012 l'Agència Catalana de l'Aigua resta facultada per a l'assumpció dels costos d'explotació de les noves instal·lacions de sanejament associades.

b.4 Finançament fins a un màxim del 25% a càrrec de l'Agència Catalana de l'Aigua en el cas d'instal·lacions per a la descàrrega de sistemes unitaris i col·lectors bàsics d'aigües pluvials.

b.5 Finançament del 50% a càrrec de l'Agència Catalana de l'Aigua en les despeses de redacció dels plans de mesures mínimes i dels plans directors integrals de sanejament.

c) Pel que fa a la intervenció en espais fluvials i sistemes aquàtics:

b.1 Finançament fins al 100% a càrrec de l'Agència Catalana de l'Aigua en les següents actuacions:

- actuacions de protecció enfront avingudes sense beneficiari concret individualitzat (basses de laminació i similars) i actuacions amb incidència en el conjunt de la conca o considerades d'interès general.

- actuacions per al manteniment i conservació de lleres.

b.2 Finançament fins el 70% a càrrec de l'Agència Catalana de l'Aigua en les següents actuacions:

- actuacions de protecció enfront avingudes que beneficiïn una àrea específica.

- convocatòries de subvencions per a actuacions de protecció enfront avingudes.

- convocatòries de subvencions per a la recuperació ambiental de riberes i espais fluvials, millora de la connectivitat fluvial i millora dels sistemes aquàtics en general.

(09.337.062)
